

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN YENİ İLKÖĞRETİM PROGRAMINDAKİ ÖLÇME-DEĞERLENDİRME KONUSUNDAKİ YETERLİLİK DÜZEYLERİNE İLİŞKİN ALGILARI

Erkan Faruk ŞİRİN *
Hakan Salim ÇAĞLAYAN **
Alparslan İNCE***

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim programındaki ölçme-değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarını belirlemektir. Araştırma betimsel nitelikte olup tarama modeli kullanılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme-değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algıları hakkındaki verileri toplamak amacıyla 3 alt boyuttan ("ölçme aracının seçilmesi" 19 madde $\alpha=,898$, "uygulamanın yapılması" (10 madde) $\alpha=,923$, "verilerin değerlendirilmesi" (14 madde) $\alpha=,943$) ve (43 madde) "genel yeterlilik" $\alpha=,963$ olmak üzere toplam 43 maddeden oluşan bir anket formu hazırlanmıştır. Araştırmanın evrenini Konya il merkezinde bulunan 3 merkez ilçede (Karatay, Meram, Selçuklu) ilköğretim okulunda görev yapan 170 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Örneklemi ise, Konya il merkezinde bulunan 3 merkez ilçede (Karatay, Meram, Selçuklu) ilköğretim okulunda görev yapan 102 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma sonucunda, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim beden eğitimi programındaki ölçme-değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarına ait cevapların büyük çoğunluğunun "yeterli" ile "kısmen yeterli" arasında olduğu görülmektedir. Tüm beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi dersinde "ölçme aracının seçilmesi" konusunda kısmen yeterli hissettikleri ölçme değerlendirme teknikleri; öğrenci ürün dosyası, kontrol listesi ve rubrik (derecelendirme ölçeği) hazırlamadır. "Uygulamanın Yapılması" konusunda kısmen yeterli hissettikleri ölçme değerlendirme teknikleri; öğrenci ürün dosyasında kullanılacak teknikleri uygulama, kontrol listesi uygulama, rubrik uygulamadır. "Verilerin Değerlendirilmesi" konusunda ise kısmen yeterli hissettikleri ölçme değerlendirme teknikleri; rubrik değerlendirme, rubrik sonuçlarını nota çevirmedir. Öğretmenler kendilerini en çok geleneksel yöntemler olarak adlandırılan sınav türlerinde yeterli görmektedirler. Alternatif değerlendirme yöntemleri olarak da bilinen yeni programın gerektirdiği ölçme değerlendirme tekniklerinde (performansa dayalı) geleneksel yöntemlere göre kendilerini daha yetersiz görmektedirler.

Anahtar Kelimeler: İlköğretim Programı, Beden Eğitimi, Ölçme ve Değerlendirme, Öğretmen Yeterliliği

Geliş tarihi: 15.05.2008; Yayına kabul tarihi: 03.11.2008

* Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, ANKARA.

** Selçuk Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, KONYA.

*** Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Öğrencisi, KONYA.

THE PERCEPTIONS OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ABOUT COMPETENCY LEVELS OF MEASUREMENT-EVALUATION SUBJECT IN THE NEW PRIMARY SCHOOL TEACHING PROGRAM

ABSTRACT

The aim of this survey is to define the perceptions of Physical Education (P.E) teachers about the competency levels of measurement-evaluation subject in the new primary school teaching program. The research has descriptive quality and scanning model has been used. In order to gather the data of the perceptions of P.E teachers about the competency levels of measurement-evaluation subject; a questionnaire, consisting of three sub-dimensions ("the selection for the measurement tool" 19. item $\alpha=,898$, "the practice of the implementation" (10 item) $\alpha=,923$, "the evaluation of the data" (14 item) $\alpha=,943$ and "general sufficiency" (43 item) $\alpha=,963$ has been prepared. The survey consists of 170 P.E teachers working at schools of three central districts of Konya (Karatay, Meram, Selçuklu). The practice of this consists of 102 P.E teachers working at primary schools of three central districts of Konya (Karatay, Meram, Selçuklu). As a result of this survey; the perceptions of P.E teachers about the competency levels of measurement-evaluation subject in the new primary school teaching program seem to be between "sufficient" and "partially sufficient". The partially sufficient measurement technique to be prepared according to the whole P.E teachers in P.E classes is; student's product file, control list and rubric (classification scale). The partially sufficient the measurement technique to be prepared for the practice of the implementation is; the implementation of techniques to be used in student's product file, the implementation of control list, the implementation of rubric. The partially sufficient the measurement technique to be prepared for the evaluation of the data is; the evaluation of the rubric and grading the rubric results. Teachers see themselves most capable about the subject "exam", which is a traditional method. They tend to see themselves more inadequate for the alternative assessment and measurement techniques known as the necessity of the new program, compared with the traditional techniques.

Key Words: *Primary School Teaching Program, Physical Education, Measurement and Evaluation, Teacher's Capability.*

GİRİŞ

İnsan zihninde öğrenmenin nasıl gerçekleştiğiyle ilgili ortaya atılan teorilere dayalı olarak, eğitim anlayışlarında ve öğrenen, bilgili insan tanımlamalarında köklü değişiklikler olmuştur. Bilgili insanın mevcut bilgi birikimini zihninde depolayan kişi olarak kabul edildiği eski zamanlarda; bu birikimin, kültürel değerlerin ve yaşama ilgili becerilerin öğrencilere aktarılması temel alınmıştır. Fakat içinde bulunduğumuz zamanda bilgili insan; bu bilgi birikiminin farkında olup, bilgiye ulaşma yollarını bilen, ulaştığı bilgileri kavramsal seviyede öğrenen, öğrendiklerinden yenilerini üreten ve ürettiği bilgileri karşılaştığı yeni problemlerin çözümünde kullanabilen, kısaca öğrenmeyi öğrenen kişi olarak açıklanmaktadır^(16,36).

Öğrencilerin öğrenme ortamı olan sınıflara daha önceki yaşantıları süresince kazandıkları bir takım ön fikir, deneyim ve kavramlarla geldikleri ve bu kavramların daha sonraki öğrenmeleri büyük ölçüde etkilediği bilinmektedir⁽¹¹⁾.

Bu gerçekler, çeşitli ülkelerde uygulanan eğitim programlarında ya köklü değişikliklerin yapılmasını ya da düzeltilmesini kaçınılmaz hale getirmiş, sadece ders kitaplarında var olan bilgiyi ve onun aktarıcısı konumundaki öğretmeni merkez alan eğitim yaklaşımları yerine, öğrenciyi merkez alan eğitim anlayışları hâkim olmaya başlamıştır^(12,23,38). Bu gerekçelerle ülkemizde de, 2004 yılında MEB-TTKB ilköğretim I. kademedeki reforma dayalı müfredat çalışmalarına başlamıştır. Yeni program yapılandırma eğitimi anlayışına göre düzenlenmiş, öğrenciyi bilgiyi öğrenen kişi konumundan çıkarıp, bilgiyi arayan, araştıran, bilgi üreten kişi haline getirmiştir.

Yapılandırıcı öğrenme, davranış ve biliş kuramlarının felsefi temelini oluşturan nesnelcilik, bilen ve bilinen arasındaki ikiliğe dayanır, başka bir ifade ile bilgi, bilenden bağımsız olarak bulunur. Bu nedenle objektif olarak değerlendirilebilir ve bireyden bireye değişmez. Yapılandırıcı öğrenme yaklaşımında ise bilginin, öğrenenin var olan değer yargıları ve yaşantıları tarafından üretildiği düşünülür. Gerçek bilgi, bireyin yaşantısından bağımsız olarak gerçekleşemez. Birey bilgiyi pasif biçimde almaz; öğrenen birey bilgiyi etkin biçimde işler, önceki bilgileri ile bağlantı kurar, kendi yorumlarını oluşturarak kendine mal eder. Öğrenme ezberlemeye değil, öğrenenin bilgiyi transfer etmesine, var olan bilgiyi yeniden yorumlamasına ve yeni bilgiyi oluşturmaya dayanır⁽²⁶⁾.

Öğrenci merkezli öğretimi esas alan ve şu an uygulanmakta olan yeni beden eğitimi dersi öğretim programı, öngördüğü kazanımlara ne derece ulaşıldığının belirlenmesinde, öğretmenlerin, şimdiye kadar kullandıkları geleneksel ölçme araçlarının yanı sıra performans dayalı, (performans ödevi, proje, öğrenci ürün dosyası, vb.) çağdaş ölçme ve değerlendirme araçlarını kullanmalarını zorunlu kılmaktadır⁽¹⁹⁾.

Beden eğitimi dersi öğretim programındaki hedeflenen öğretim sürecinde fiziksel, devinşsel, bilişsel, duygusal ve toplumsal gelişim alanlarındaki kazanımların ölçülüp değerlendirilmesi gerekmektedir. Öğrenme alanlarındaki kazanımların birçok farklı alandan olmaları nedeniyle öğretmenlerin farklı türdeki ölçme araçlarını bilmeleri, geliştirmeleri, kullanmaları ve sonuçları değerlendirmeleri gerekmektedir⁽¹⁹⁾. Bundan dolayı ölçme değerlendirme ölçeklerinin de çeşitlilik göstermesi gerekmektedir. Bu çeşitlilik her öğrenciye kendi başarısını görme ve gösterme fırsatı vermektedir. Diğer bir ifadeyle, ölçme ve değerlendirme araçlarındaki çeşitlilik hem öğrencileri daha iyi bir şekilde tanıma, değerlendirme ve programın yeterli ve yetersiz olduğu noktaları görme noktasında önemlidir.

Beden eğitimi dersi öğretim programının amacına ulaşabilmesi için ölçme ve değerlendirmenin, öğrenen merkezli ve yapısalcı yaklaşım çerçevesi içinde ele alınması gerekmektedir. Bu bakış açısıyla öğrencilerin, öğrenme alanları ve alt öğrenme alanlarına ait kazanımlara ulaşma düzeylerinin öğrenim sürecinde belirlenmesi önemlidir⁽¹⁹⁾.

Performansa dayalı ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin birçok türü vardır. Bunlara örnek olarak; performans çalışmaları, öğrenci ürün dosyaları, gözlemler, bilgisayar simülasyonları ve günlük yazılar verilebilir^(21,28,34,35,39). Ayrıca bu değerlendirme yaklaşımı farklı dereceli puanlama anahtarlarından (rubric), kontrol listelerinden ve farklı değerlendirme formlarından (grup değerlendirmesi,

öz değerlendirme, akran değerlendirmesi, vb.) yararlanmayı gerektirmektedir⁽²⁴⁾. Eğitimciler, performansa dayalı değerlendirme yöntemleri sayesinde örgencilerin eleştirel düşünme becerilerini, iletişim becerilerini ve içerik becerilerini kullanarak gerçek hayat ile ilişki kurulması konusunda daha başarılı olduklarına dikkat çekmektedirler^(30,37,39).

Yapılandırıcı öğrenme yaklaşımını temel alan bir eğitim programının başarılı olabilmesi için, program uygulayacak öğretmenlerin birtakım niteliklere sahip olması gerekir. Yapılandırıcı öğrenme teorisinde öğretmen; bireysel farklılıkları dikkate almalı, açık fikirli olmalı, çağdaş olmalı ve kendini yenileyebilmelidir. Ayrıca öğretmen alan bilgisine hâkim olmalı fakat bilgiyi aktaran değil uygun öğrenme ortamlarını sağlayan ve öğrencilerle birlikte öğrenen olmalıdır⁽²⁹⁾. Öğretmenlerin sahip olması gerekli olan önemli bir özelliğe onların yeterli düzeyde ölçme ve değerlendirme bilgi ve becerileriyle donanmış olmasıdır^(4,10,20,45).

Yeni programda uygulamaya konulan ölçme ve değerlendirme yaklaşımları, öğretmenlere eskisinden farklı roller ve görevler yüklemektedir. Öğretmenin öğretici olmaktan çok ortam düzenleme ve yönlendirme rolü, ölçme ve değerlendirme sürecinde de göze çarpmaktadır. İlköğretim okullarında uygulanmakta olan yeni öğretim programlarının ölçme ve değerlendirme ile ilgili önemli sorunları olduğu, çeşitli araştırmalar ile ortaya konmuştur^(17,18).

Yeni program uygulamaya konulana kadar ilköğretimde sadece geleneksel yöntemlere dayalı ölçme ve değerlendirme uygulayan öğretmenlerin bu alanda çeşitli sorunlarla karşılaştıkları görülmüştür. İlköğretim öğretmenlerinin yeni programda yer alan ölçme ve değerlendirme uygulamaları konusunda problemler yaşadığı; bu konuda programın diğer boyutlarına göre kendilerini daha yetersiz gördükleri; ölçme ve değerlendirme konusunda eğitim ihtiyacı içinde olduklarını ifade ettikleri çeşitli araştırmalarla belirlenmiştir^(9,22,31,41,42,43).

Diğer branşlarda olduğu gibi ilköğretim okulları ikinci kademesi beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme konusunda yeterli bilgiye sahip olma düzeyleri ve bu bilgiyi öğrencilerin başarılarını ölçüp değerlendirirken etkin bir şekilde kullanıp kullanamadıkları konusu üzerinde durulması gereken önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. İşte bu araştırmanın temel problemini de bu sorun oluşturmaktadır. Ayrıca bu araştırma, Beden Eğitimi Dersi Yeni İlköğretim Programının ölçme ve değerlendirme boyutuyla ilgili daha önceden yapılan bir araştırma olmadığı için öncü bir çalışma niteliğindedir.

Yeni beden eğitimi programının, pilot uygulama yapılmadan resmi uygulamaya geçilmesi nedeniyle uygulamada öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme konusunda ne derece yeterli olduğunun tespit edilmesi de önem taşımaktadır. Çünkü teorik olarak hazırlanan bir öğretim programının başarısı, pratik olarak ne düzeyde uygulanabildiği ile doğru orantılıdır. Bu nedenle, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim programındaki ölçme-değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarının tespit edilmesi gerekmektedir. Böylece bu araştırmanın, programın teorik amaçlarının uygulamada daha kolay başarıya ulaşabilmesine yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

MATERYAL ve YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

İlköğretim okullarının ikinci kademesinde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim (6, 7. sınıf) beden eğitimi programındaki ölçme değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarını belirlemeyi amaçlayan bu çalışma betimsel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeline göre gerçekleştirilmiştir⁽⁸⁾.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, 2007-2008 eğitim öğretim yılı Konya il merkezinde bulunan 3 merkez ilçe (Karatay, Meram, Selçuklu) ilköğretim okulunda görev yapan 170 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır (<http://konya.meb.gov.tr/2008/bilgiedinme/pdf>). Araştırmanın örneklemini ise, Konya il merkezinde bulunan 3 merkez ilçe ilköğretim okulunda görev yapan 102 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır.

Tablo 1. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kişisel Özellikleri

Özellik		f	%
Cinsiyet	Kadın	33	32,4
	Erkek	69	67,6
Yaş	21-27	15	14,7
	28-34	48	47,1
	35-41	32	31,4
	42+	7	6,9
Kıdem	1-5 yıl	22	21,6
	6-10 yıl	41	40,2
	11-15 yıl	24	23,5
	16-20 yıl	10	9,8
	21-25 yıl	5	4,9

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin 33'ü kadın (% 32,4), 69'u erkektir (% 67,6). Yaş grubu 21-42 ve üstü yaş aralığında değişmiş, ancak 28-34 yaş aralığına sahip 48 kişi (% 47,1) ile 35-41 yaş aralığına sahip 32 kişi (% 31,4) örneklem içinde yoğunluk göstermektedir. Kıdem bakımından 6-10 yıl arası görev yapan 41 kişi (% 40,2) örneklemde büyük bölümünü oluştururken, 21-25 yıl kıdeme sahip olan 5 kişi (% 4,9) örneklem içinde çok küçük bir yüzde göstermektedir.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan anket iki bölümden oluşmaktadır. Anketin birinci bölümü, örnekleme yönelik kişisel özelliklerinin belirlenebilmesi için hazırlanmıştır. Anketin ikinci bölümünde ise, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim (6, 7. sınıf) beden eğitimi programındaki ölçme değerlendirme yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarını belirlemeyi amaçlayan bir anket kullanılmıştır. Konu ile ilgili gerekli literatür taraması yapılarak öğretmen yeterlilikleri ile ilgili daha önceden yapılmış araştırmalar incelenmiştir. Ayrıca "İlköğretim beden eğitimi dersi (1.-8. Sınıflar) öğretim programı ve kılavuzu" kitabının değerlendirme boyutunda belirtilen alternatif değerlendirme teknikleri incelenerek anket için gerekli maddeler hazırlanmıştır. Geliştirilen anketin ilk şeklinde 57 madde yer almıştır. Ölçme aracındaki maddeler belirlendikten sonra, anketin kapsam geçerliğinin belirlenmesi için uzman ve öğretmen görüşlerine başvurulmuştur. Cevaplayıcılar tarafından anlaşılması güç olabilecek maddeler ve ölçülmek istenen yeterliği ölçme gücüne sahip olmayan 14 madde anketten çıkartılmıştır. Böylece 57 madde 43 maddeye düşmüştür.

Programın değerlendirme boyutuna yönelik öğretmen yeterlilik algıları üç alt boyuta ayrılmıştır. Bu boyutlar sırasıyla "uygun ölçme araçlarını seçme", "ölçme araçlarını uygulama" ve "verilerin değerlendirilmesi" alt boyutlardır. Anket beşli derecelendirme ölçeği şeklinde düzenlenmiş ve cevap seçenekleri "Hiç yeterli değilim", "Biraz yeterliyim", "Kısmen yeterliyim", "Yeterliyim", "Çok yeterliyim" şeklinde belirlenerek derecelendirilmiştir.

Anketin güvenilir olup olmadığını sınamak amacıyla, soru grupları için en yaygın kullanılan iç güvenirlik endeksi Cronbach Alpha güvenirlik için kullanılmıştır. Ölçeğin iç tutarlığının bir göstergesi olan Cronbach Alpha değerleri 3 alt boyut için; "ölçme aracının seçilmesi" (19 madde); $\alpha=,898$, "uygulamanın yapılması" (10 madde); $\alpha=,923$, "verilerin değerlendirilmesi" (14 madde); $\alpha=,943$ ve tüm boyutlardan oluşan "genel yeterlilik" (43 madde); için ise $\alpha=,963$ olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Çözümlemesi

Verilerin çözümlemesinde, beden eğitimi öğretmenlerinin verdikleri yanıtların puanlarını hesaplamak amacıyla da ankette yer alan maddelere, "Çok yeterliyim" için 5, "Yeterliyim" için 4, "Kısmen yeterliyim" için 3, "Biraz yeterliyim" için 2, "Hiç yeterli değilim" için 1 puan verilmiştir. Verilerin çözümlemesinde frekans, aritmetik ortalama, standart sapma gibi istatistiksel analizlerden yararlanılmıştır. Likert tipi ölçeğin aritmetik ortalamalarının karşılaştırılmasında, derecelendirme ölçeği için; Aralık Genişliği=(Dizi Genişliği)/(Yapılacak Grup Sayısı) Formülünden faydalanarak, $4/5=0.80$ olarak puan aralıkları belirlenmiştir⁽³³⁾. Çözümlemeler sonucunda elde edilen elde edilen aritmetik ortalama ($\bar{X}$) bulguları, 4.21-5.00 çok yeterliyim, 3.41-4.20 yeterliyim, 2.61-3.40 kısmen yeterliyim, 1.81-2.60 biraz yeterliyim, 1.00-1.80 hiç yeterli değilim aralıkları temel alınarak yorumlanmıştır.

BULGULAR

Beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme aracının seçilmesi alt boyutu konusundaki 19 maddelik anketten elde edilen veriler doğrultusunda yeterlilik düzeyleri Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin "Ölçme Aracının Seçilmesi" Konusundaki Yeterlilik Düzeylerine İlişkin Algıları

	Hiç yeterli değilim		Biraz yeterliyim		Kısmen yeterliyim		Yeterliyim		Çok yeterliyim		$\bar{X}$	Ss
	F	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
Öğretim yılı başında ölçme ve değerlendirme etkinliklerini planlama.	1	1,0	12	11,8	29	28,4	57	55,9	3	2,9	3,48	0,78
Bireysel farklılıklara duyarlı değerlendirme tekniğine karar verme.	6	5,9	8	7,8	17	16,7	64	62,7	7	6,9	3,56	0,94
Öğrencileri gerçek hayat problemleri ile karşı karşıya getirecek değerlendirme tekniklerine karar verme.	4	3,9	11	10,8	31	30,4	45	44,1	11	10,8	3,47	0,96
Kazanımlara uygun alternatif değerlendirme çeşitlerini seçme.	6	5,9	9	8,8	38	37,3	42	41,2	7	6,9	3,34	0,94
Öğrenci ürün dosyasının amacına karar verme.	9	8,8	16	15,7	37	36,3	34	33,3	6	5,9	3,11	1,03
Öğrenci ürün dosyasında kullanılacak tekniklere karar verme.	8	7,8	16	15,7	37	36,3	35	34,3	6	5,9	3,14	1,01
Hangi amaçla kontrol listesi kullanılacağına karar verme.	9	8,8	10	9,8	34	33,3	42	41,2	7	6,9	3,27	1,03
Kontrol listesi hazırlama.	8	7,8	14	13,7	30	29,4	42	41,2	8	7,8	3,27	1,05
Kontrol listesindeki maddeleri kazanımlara uygun hazırlama.	9	8,8	12	11,8	36	35,3	35	34,3	10	9,8	3,24	1,07
Rubrik (derecelendirme ölçeği) hazırlama.	8	7,8	21	20,6	33	32,4	31	30,4	9	8,8	3,11	1,08
Kazanımlara uygun proje çalışmaları saptama.	5	4,9	6	5,9	29	28,4	55	53,9	7	6,9	3,51	0,89
Gözlem tekniğini kullanacağı yer ve zamana karar verme.	3	2,9	7	6,9	19	18,6	63	61,8	10	9,8	3,68	0,85
Fiziksel uygunluk testlerini belirleme.	-	-	7	6,9	20	19,6	61	59,8	14	13,7	3,80	0,75
Beceri testlerini belirleme.	1	1,0	8	7,8	20	19,6	54	52,9	19	18,6	3,80	0,86
Kazanımlara uygun yazılı soru tipini belirleme.	3	2,9	8	7,8	23	22,5	54	52,9	14	13,7	3,66	0,91
Grup değerlendirme yöntemi belirleme.	3	2,9	10	9,8	21	20,6	53	52,0	15	14,7	3,65	0,94
Öz değerlendirme kurallarını belirleme.	3	2,9	13	12,7	25	24,5	50	49,0	11	10,8	3,51	0,95
Öz değerlendirme uygulanacak tekniği belirleme.	3	2,9	13	12,7	28	27,5	49	48,0	9	8,8	3,47	0,93
Akran değerlendirme tekniği seçme.	5	4,9	10	9,8	28	27,5	46	45,1	13	12,7	3,50	1,00

Tablo 2’de, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim programındaki ölçme değerlendirme konusunda "ölçme aracının seçilmesi" alt boyutundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarına ait bulgulara yer verilmiştir. Beden eğitimi öğretmenleri, öğretim yılı başında ölçme ve değerlendirme etkinliklerini planlama, bireysel farklılıklara duyarlı değerlendirme tekniğine karar verme, öğrencileri gerçek hayat problemleri ile karşı karşıya getirecek değerlendirme tekniklerine karar verme, kazanımlara uygun proje çalışmaları saptama, gözlem tekniğini kullanacağı yer ve zamana karar verme, fiziksel uygunluk testlerini belirleme, beceri testlerini belirleme, kazanımlara uygun yazılı soru tipini belirleme, grup değerlendirme yöntemi belirleme, öz değerlendirme kurallarını belirleme, öz değerlendirme uygulanacak tekniği belirleme ve akran değerlendirme tekniği seçme konusunda kendilerini "yeterli" gördüklerini belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri, kazanımlara uygun alternatif değerlendirme çeşitlerini seçme, öğrenci ürün dosyasının amacına karar verme, öğrenci ürün dosyasında kullanılacak tekniklere karar verme, hangi amaçla kontrol listesi kullanacağına karar verme, kontrol listesi hazırlama, kontrol listesindeki maddeleri kazanımlara uygun hazırlama, rubrik (derecelendirme ölçeği) hazırlama konusunda kendilerini "kısmen yeterli" gördüklerini belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri, verdikleri cevaplara göre en yüksek düzeyde fiziksel uygunluk testlerini belirleme ve beceri testlerini belirleme görüşünü belirtmişlerdir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin uygulamanın yapılması alt boyutu konusundaki 10 maddelik anketten elde edilen veriler doğrultusunda yeterlilik düzeyleri Tablo 3’de verilmiştir.

Tablo 3. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin "Uygulamanın Yapılması" Konusundaki Yeterlilik Düzeylerine İlişkin Algıları

	Hiç yeterli değilim		Biraz yeterliyim		Kısmen yeterliyim		Yeterliyim		Çok yeterliyim		$\bar{X}$	Ss
	F	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
Fiziksel uygunluk testlerini uygulama.	1	1,0	10	9,8	25	24,5	52	51,0	14	13,7	3,66	0,87
Beceri testlerini uygulama.	2	2,0	12	11,8	17	16,7	55	53,9	16	15,7	3,69	0,94
Yazılı soru tipini uygulama.	3	2,9	10	9,8	20	19,6	57	55,9	12	11,8	3,63	0,92
Öğrenci ürün dosyasında kullanılacak teknikleri uygulama.	8	7,8	12	11,8	34	33,3	43	42,2	5	4,9	3,24	0,99
Kontrol listesi uygulama.	8	7,8	16	15,7	25	24,5	46	45,1	7	6,9	3,27	1,06
Rubrik (derecelendirme ölçeği) uygulama.	7	6,9	14	13,7	34	33,3	44	43,1	3	2,9	3,21	0,96
Öğrencinin değerlendirme sürecine katılımını sağlama.	6	5,9	8	7,8	21	20,6	54	52,9	13	12,7	3,58	1,00
Bireysel değerlendirme tekniğini uygulama.	4	3,9	7	6,9	22	21,6	56	54,9	13	12,7	3,65	0,92
Akran değerlendirme tekniğini uygulama.	6	5,9	15	14,7	16	15,7	52	51,0	13	12,7	3,50	1,07
Öğrencilerin, dersler arası ve konular arası ilişkilendirme becerilerini geliştirici durumlar oluşturma.	5	4,9	12	11,8	17	16,7	59	57,8	9	8,8	3,53	0,98

Tablo 3'de, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim programındaki ölçme değerlendirme konusunda "Uygulamanın Yapılması" alt boyutundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarına ait bulgulara yer verilmiştir. Beden eğitimi öğretmenleri, fiziksel uygunluk testlerini uygulama, beceri testlerini uygulama, yazılı soru tipini uygulama, öğrencinin değerlendirme sürecine katılımını sağlama, bireysel değerlendirme tekniğini uygulama, akran değerlendirme tekniğini uygulama, öğrencilerin, dersler arası ve konular arası ilişkilendirme becerilerini geliştirici durumlar oluşturma konusunda kendilerini "yeterli" gördüklerini belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri, öğrenci ürün dosyasında kullanılacak teknikleri uygulama, kontrol listesi uygulama, rubrik (derecelendirme ölçeği) uygulama, konusunda kendilerini "kısmen yeterli" gördüklerini belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri, verdikleri cevaplara göre en yüksek düzeyde beceri testlerini uygulama görüşünü belirtmişlerdir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin verilerin değerlendirilmesi alt boyutu konusundaki 10 maddelik anketten elde edilen veriler doğrultusunda yeterlilik düzeyleri Tablo 4'de verilmiştir.

Tablo 4. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin "Verilerin Değerlendirilmesi" Konusundaki Yeterlilik Düzeylerine İlişkin Algıları

	Hiç yeterli değilim		Biraz yeterliyim		Kısmen yeterliyim		Yeterliyim		Çok yeterliyim		$\bar{X}$	Ss
	F	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
Öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alarak değerlendirme yapma.	4	3,9	8	7,8	15	14,7	51	50,0	24	23,5	3,81	1,01
Öğrenci ürün dosyasındaki çalışmalarını ayrı ayrı puanlama.	4	3,9	11	10,8	23	22,5	54	52,9	10	9,8	3,53	0,95
Öğrenci ürün dosyasındaki çalışmaların tümünü bütüncül olarak puanlama.	5	4,9	14	13,7	26	25,5	48	47,1	9	8,8	3,41	0,99
Öğrenci ürün dosyasındaki çalışmaların karne notuna nasıl yansıtılacağına karar verme.	5	4,9	10	9,8	20	19,6	55	53,9	12	11,8	3,57	0,98
Kontrol listelerini değerlendirme.	6	5,9	13	12,7	22	21,6	53	52,0	8	7,8	3,43	1,00
Kontrol listesi verilerini nota çevirme.	6	5,9	8	7,8	22	21,6	57	55,9	9	8,8	3,53	0,97
Rubrik (derecelendirme ölçeği) değerlendirme.	5	4,9	12	11,8	34	33,3	45	44,1	6	5,9	3,34	0,93
Rubrik sonuçlarını nota çevirme.	4	3,9	18	17,6	29	28,4	44	43,1	7	6,9	3,31	0,97
Fiziksel uygunluk testlerini değerlendirme.	2	2,0	7	6,9	27	26,5	51	50,0	15	14,7	3,68	0,87
Beceri testlerini değerlendirme.	3	2,9	6	5,9	27	26,5	48	47,1	18	17,6	3,70	0,92
Yazılı soru tipini değerlendirme.	3	2,9	11	10,8	16	15,7	59	57,8	13	12,7	3,66	0,93
Öz değerlendirme tekniğinin sonuçlarını değerlendirme.	4	3,9	8	7,8	23	22,5	57	55,9	10	9,8	3,59	0,91
Akran değerlendirme tekniğinin sonuçlarını değerlendirme.	4	3,9	11	10,8	30	29,4	49	48,0	8	7,8	3,45	0,92
Grup değerlendirme tekniğinin sonuçlarını değerlendirme.	4	3,9	10	9,8	29	28,4	52	51,0	7	6,9	3,47	0,90

Tablo 4'de, beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim programındaki ölçme değerlendirme konusunda "Verilerin Değerlendirilmesi" alt boyutundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarına ait bulgulara yer verilmiştir. Beden eğitimi öğretmenleri, öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alarak değerlendirme yapma, öğrenci ürün dosyasındaki çalışmalarını ayrı ayrı puanlama, öğrenci ürün dosyasındaki çalışmaların tümünü bütüncül olarak puanlama, öğrenci ürün dosyasındaki çalışmaların karne notuna nasıl yansıtılacağına karar verme, kontrol listelerini değerlendirme, kontrol listesi verilerini nota çevirme, fiziksel uygunluk testlerini değerlendirme, beceri testlerini değerlendirme, yazılı soru tipini değerlendirme, öz değerlendirme tekniğinin sonuçlarını değerlendirme, akran değerlendirme tekniğinin sonuçlarını değerlendirme, grup değerlendirme tekniğinin sonuçlarını değerlendirme konusunda kendilerini "yeterli" gördüklerini belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri, rubrik (derecelendirme ölçeği) değerlendirme, rubrik sonuçlarını nota çevirme konusunda kendilerini "kısmen yeterli" gördüklerini belirtmişlerdir. Beden Eğitimi öğretmenleri, verdikleri cevaplara göre en yüksek düzeyde öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alarak değerlendirme yapma görüşünü belirtmişlerdir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme aracının seçilmesi, uygulamanın yapılması, verilerin değerlendirilmesi ve genel yeterlilik puanları konusundaki anketten elde edilen veriler doğrultusunda yeterlilik düzeyleri Tablo 5'de verilmiştir.

Tablo 5. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yeni İlköğretim Programındaki Ölçme-Değerlendirme Konusundaki Yeterlilik Düzeylerine İlişkin Algıları

	N	$\bar{X}$	Ss	Min.	Max.	Madde Sayısı
Ölçme Aracının Seçilmesi	102	3,45	,69	1,26	4,84	19
Uygulamanın Yapılması	102	3,50	,76	1,10	5,00	10
Verilerin Değerlendirilmesi	102	3,52	,73	1,07	5,00	14
Genel Yeterlilik Puanları	102	3,49	,68	1,19	4,93	43

Tablo 5 incelendiğinde, beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme aracının seçilmesi, uygulamanın yapılması, verilerin değerlendirilmesi ve genel yeterlilik puanları ortalaması ve öğretmenlerin ölçeğin cevaplanması sonucunda alabilecekleri minimum ve maksimum yeterlilik puanları görülmektedir. Beden eğitimi öğretmenlerin, ölçme değerlendirme genel yeterlilik puan ortalamasının $X=3,49$ olduğu görülmektedir. Beden eğitimi öğretmenleri ölçme değerlendirme konusunda kendilerini "yeterli" düzeyde gördüklerini belirtmişlerdir.

TARTIŞMA SONUÇ

Bu araştırma Beden eğitimi öğretmenlerinin yeni İlköğretim (6, 7. sınıf) Beden eğitimi programındaki ölçme değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algılarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Kubiszyn ve Borich⁽¹⁴⁾ öğretmenlerin bilgi ve beceri sahibi olması gereken ölçme ve değerlendirme konularını şu şekilde sıralamıştır: farklı amaçlarla yapılması planlanan ölçmeler için hangi test türlerinin uygun olduğu, dersin yoklanması gereken hedeflerinin neler olduğunu doğru tespit edebilme, testlerin nasıl geliştirilmesi gerektiği bilgi ve becerisi, testlerin güvenilirlik ve geçerliğinin nasıl sağlanacağı, temel test istatistikleri, test puanlarının nasıl kullanılması gerektiği konularındır. Özet olarak ölçme ve değerlendirme konusunda öğretmenlerin bilgi ve beceri sahibi olması gereken yöntemler ölçme aracının seçilmesi, uygulamanın yapılması, verilerin değerlendirilmesi olarak görmüş ve bu araştırmanın ana konusunu oluşturmuştur.

Bu çalışmada; beden eğitimi öğretmenlerinin "Ölçme Aracının Seçilmesi" konusuna verdikleri cevaplara göre; geleneksel ölçme değerlendirme yöntemlerinin, performansa dayalı (alternatif) ölçme değerlendirme yöntemlerine göre yeterlilik algılarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Performansa dayalı durum belirleme öğrencilerin öğrendiklerini yeni ve yaşamla ilişkili durumlarda kullanmalarına ve eski bilgilerini kullanarak yeni bilgilerin yapılandırılmasına odaklanmaktadır⁽²⁾. Linn ve Grounland⁽¹⁵⁾ performansa dayalı durum belirlemenin klasik yöntemlerle ölçülemeyen öğrenme çıktılarını ölçmede kullanıldığını belirtmektedir. Performansa dayalı durum belirlemenin klasik değerlendirme yöntemlerine göre bir farkı da, bilginin ya da becerinin öğrencide var olup olmadığının belirlenmesinden ziyade, o bilgi ve becerileri kullanırken öğrencinin gösterdiği performansın ve gelişim süreçlerinin gözlenebilmesidir^(2,40). Bu bilgiler ışığında yeni ilköğretim programının ölçme ve değerlendirme konusunda "ölçme aracının seçilmesi" boyutunda beden eğitimi öğretmenlerinin uygun araçları seçmedikleri kendilerini daha yeterli hissettikleri metotları uyguladıkları ve öğrenme alanları ve alt öğrenme alanlarıyla ilgili kazanımlara ulaşma düzeylerinin öğrenim sürecinde sağlıklı bir şekilde değerlendirilemediği söylenebilir.

Yeni programda belirtildiğine göre, bulgularda belirlenen yeterlilik sıralamasının yeni program anlayışına göre pek uygun olmadığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle, yeni programın uygulaması ile birlikte, beden eğitimi derslerinde, "portfolyo", "kontrol listeleri", "kavram haritası", "rubrik", vb. ölçme değerlendirme araçlarının özellikle kullanılması uygun görülmektedir. Geleneksel ölçme değerlendirme yöntemlerinin, performansa dayalı (alternatif) ölçme değerlendirme yöntemlerine göre "ölçme aracının seçilmesi" konusundaki öğretmenlerin yeterlilik algılarının yüksek olması; yeni programda yer alan ölçme değerlendirme araçları hakkında bilgi yetersizliği, alternatif değerlendirme yöntemlerinin tam anlaşılabilmesi, materyal yetersizliği, veliler, zaman sıkıntısı, tecrübe, motivasyon, vb. nedenlerden de kaynaklanabilir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin "Uygulamanın Yapılması" konusuna verdikleri cevaplara göre en yüksek düzeyde beceri testlerini uygulama konusunda kendilerini yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri, öğrenci ürün dosyasında kullanılacak teknikleri uygulama, kontrol listesi uygulama, rubrik uygulama, konusunda kendilerini kısmen yeterli gördüklerini belirtmişlerdir. Aynı zamanda beden eğitimi öğretmenlerinin "Verilerin Değerlendirilmesi" konusuna verdikleri cevaplara göre rubrik değerlendirme, rubrik sonuçlarını nota çevirme konusunda kendilerini kısmen yeterli görmekteyler. Bu bulgular ışığında, beden eğitimi öğretmenlerinin eski (geleneksel) ölçme ve değerlendirme araçlarında kendilerini daha yeterli hissederek, uygulamalarda geleneksel yöntemleri daha sıklıkla kullandıkları sonucu çıkarılabilir.

Özet olarak, araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi dersinde "Ölçme Aracının Seçilmesi" konusunda kısmen yeterli hissettikleri ölçme değerlendirme teknikleri; öğrenci ürün dosyası, kontrol listesi ve rubrik hazırlamadır. "Uygulamanın Yapılması" konusunda kısmen yeterli hissettikleri ölçme değerlendirme teknikleri; öğrenci ürün dosyasında kullanılacak teknikleri uygulama, kontrol listesi uygulama, rubrik uygulamadır. "Verilerin Değerlendirilmesi" konusunda ise kısmen yeterli hissettikleri ölçme değerlendirme teknikleri; rubrik değerlendirme, rubrik sonuçlarını nota çevirmedi.

Performansa dayalı durum belirlemenin iki kritik bölümü vardır. Bunlardan biri "performans görevi", diğeri "dereceli puanlama anahtarı"dır⁽²⁷⁾. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; öğretmenlerin dereceli puanlama (rubrik) ölçeklerinin planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi yeterlilik algılarının diğere ölçme değerlendirme tekniklerine göre düşük ortalamalarda olduğu görülmektedir. Oysaki proje görevlerinin, performans görevlerinin ve öğrenci ürün dosyalarının (portfolyo) puanlanmasında mutlaka dereceli puanlama ölçeklerinin kullanılması gerekmektedir. Çelişkili çıkan bu sonuç, programın mantığının henüz tüm öğretmenlerce anlaşılmağı olmasından kaynaklanmaktadır. Buradan şöyle bir sonuç çıkarılabilir; yeni program anlayışına göre kullanılması gereken değerlendirme yöntemlerinin anahtarı konumunda olan rubrikin düşük seviyede yeterlilik algısı, kullanılması gereken pek çok değerlendirme yöntemlerinin de sağlıklı bir biçimde kullanılmadığını gösterir. Bununla beraber öğretmenler yeterli hissettikleri ölçme ve değerlendirme araçlarını derslerinde kullanırken, kendilerini yetersiz hissettikleri ölçme ve değerlendirme araçlarını derslerinde kullanmadıkları da söylenilebilir.

Yapılan araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin yeni programın ölçme değerlendirme konusunda uygulanan yöntemler konusunda yukarıda açıklanmaya çalışılan çelişkiler görülse de; beden eğitimi öğretmenleri ölçme aracının seçilmesi, uygulamanın yapılması, verilerin değerlendirilmesi ve genel yeterlilik algıları konularında kendilerini "yeterli" düzeyde gördüklerini belirtmişlerdir (Tablo 5). Yapılan benzer ve çalışma bulgularını destekler nitelikteki, Yılmaz⁽⁴⁴⁾ın beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme tekniklerinin uygulanışına ilişkin görüşlerini belirlediği çalışmasında uygulanan anketteki görüşlere çoğunluğun "her zaman"

düzeyinde katıldıkları bulunmuştur. Ancak, MEB⁽¹⁷⁾ tarafından yapılan araştırmada "öğretmenlik mesleği genel yeterlilikleri" taslağında yer alan yeterlilikler konusunda öğretmenlerin kendilerini değerlendirmeleri için kullanılan öz değerlendirme ölçeğinde en düşük ortalamanın "öğrenmeyi, gelişimi izleme ve değerlendirme" yeterlilik alanında olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Diğer bir ifadeyle öğretmenler en çok kendilerini ölçme değerlendirme alanlarında yetersiz hissetmektedirler. Buna ek olarak, çalışma bulgularının aksine ilk ve orta öğretimde farklı branşlarda görev yapan öğretmenlerin yeni programın ölçme değerlendirme alanında kendilerini yetersiz gördükleri araştırmalar^(1,3,6,7,25) olduğu gibi çalışma bulgularını destekleyen ve öğretmenlerin kendilerini yeterli gördükleri araştırmalarda^(5,8,32) bulunmaktadır.

Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda aşağıdaki öneriler sunulabilir;

➤ Beden eğitimi öğretmenlerine yeni programda yer alan alternatif ölçme ve değerlendirme araçları hakkında hizmet içi eğitim kursları verilerek, öğretmenlerin eksik veya yetersiz oldukları noktalar geliştirilebilir.

➤ Beden eğitimi öğretmenlerinin yeterlilik algılarından yola çıkarak, öğretmenlerin hem alternatif değerlendirmeyi yeterince tanımamaları hem de ders geçme ve sınav yönetmeliğinde alternatif değerlendirme sonuçlarının karne notuna nasıl dönüştürüleceğinin açık şekilde ifade edilmemesi, öğretmenleri alternatif değerlendirme konusunda kendilerini daha az yeterli algılamalarına sebep olmaktadır. Bu olumsuzluğun önüne geçilebilmesi için ders geçme ve sınav yönetmeliğinde gerekli düzenlemelerin yapılmasının faydalı olabileceği düşünülmektedir.

➤ Program ve kılavuz kitaplarda uygulanması beklenen ölçme değerlendirme teknikleri ile ilgili daha fazla açıklamaya ve örnek uygulamalara yer verilmesi ya da sadece örnek ölçme değerlendirme tekniklerinden oluşan bir rehber kitap hazırlanması, beden eğitimi öğretmenlerinin bu noktada kendilerini daha yeterli hissetmelerine katkı sağlayabilir.

➤ Son olarak, bu araştırma aday öğretmenler üzerinde uygulanarak üniversite eğitimi sırasında alınan ölçme değerlendirme derslerinde öğretmen adaylarının yeterlilik algıları araştırılmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Adıyaman, Y. (2005). İlköğretim 4., 6. ve 8. Sınıflarında Türkçe Dersine Giren Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Düzeyleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. İlköğretim Anabilim Dalı, Afyonkarahisar.
2. Airasian, P.W. (1994). Classroom Assessment. Second Edition, McGraw Hill Inc, New York.
3. Çakan, M. (2004). Öğretmenlerin Ölçme-Değerlendirme Uygulamaları ve Yeterlik Düzeyleri: İlk ve Ortaöğretim. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 37 (2), 99-114.
4. Daniel, L. G. ve King, D. (1998). A Knowledge and use of Testing and Measurement Literac of Elementary and Secondary Teachers. Journal of Educational Research, 91 (6), 331-344.
5. Eğri, G. (2006). Coğrafya Öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirme Yapabilme Yeterliliği. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
6. Erdal, H. (2007). 2005 İlköğretim Matematik Programı Ölçme Değerlendirme Kısımının İncelenmesi (Afyonkarahisar İli Örneği). Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Afyonkarahisar.
7. Erdemir, Z. A., (2007). İlköğretim İkinci Kademe Öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirme Tekniklerini Etkin Kullanabilme Yeterliklerinin Araştırılması (Kahramanmaraş Örneği). Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.
8. Gelbal S. ve Kelecioğlu H. (2007). Öğretmenlerin Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri Hakkındaki Yeterlik Algıları ve Karşılaştıkları Sorunlar. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education), 33: 135-145
9. Gözütok, D., Akgün, Ö. E. ve Karacaoğlu C. (2005). İlköğretim Programlarının Öğretmen Yeterlilikleri Açısından Değerlendirilmesi. Yeni İlköğretim Programlarını Değerlendirme Sempozyumu, 14-16 Kasım 2005, Kayseri, 17-39.
10. Gullikson, A. R. (1985). Student Evaluation Techniques and Their Relationship to Grade and Curriculum. Journal of Educational Research, 79 (2), 96-100.
11. Gunstone, R. ve Watt, M. (1986). Children's Idea in Science. Open University Press, Milton Keynes.
12. Hand, B. ve Treagust, D.F. (1991). Student Achievement and Science Curriculum Development Using a Constructive Framework. School Science and Mathematics, 91 (4), 172-176.
13. Karasar, N. (2006). Bilimsel Araştırma Yöntemi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
14. Kubiszyn, T. & Borich, G. (1996). Educational Testing and Measurement: Classroom Application and Practice (5th ed.). HarperCollins, New York.
15. Linn, R. L. ve Gronlund N. E. (1995). Measurement and Assesment in Teaching (7th edition). Upper Saddle River: Printice-Hall Inc.
16. Martin, J. D. (1997). Elementary Science Methods: A Constructivist Approach. Delmar Publishers, An International Thomson Publishing Company, USA.
17. MEB, (2005). EARGED İlköğretim 1.-5. Sınıf Pilot Uygulama Sonuçlarının Değerlendirilmesi.
18. MEB, (2006). EARGED İlköğretim 6. Sınıf Pilot Uygulama Sonuçlarının Değerlendirilmesi.
19. MEB, (2007). Beden Eğitimi Dersi (1.-8. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü, Ankara.
20. Mertler, C. A. (1999). Assessing Student Performance: A Descriptive Study of the Classroom Assessment Practices of Ohio Teachers. Education, 120 (2), 285-297.

21. Monson, M. P. ve Monson, R. J. (1993). Exploring Alternatives in Student Assessment: Shifting the Focus to Student Learning in the Middle School. *Middle School Journal*, 15 (2), 46-50.
22. Orbeyi, S. (2007). İlköğretim Matematik Dersi Öğretim Programı'nın Öğretmen Görüşlerine Dayalı Olarak Değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
23. Osborne, R. J. ve Wittrock, M. C. (1983). Learning Science: A Generative Process. *Science Education*, 67 (4), 489-508.
24. Öztürk, H. (2007). Yeni Programlarda Ölçme ve Değerlendirme. balikesir.meb.gov.tr/dosyalar/haber/performans.doc (erişim: 25 Mayıs 2007).
25. Parlakyıldız B. ve Yıldızbaş F. (2007). Okulöncesi Öğretmenlerinin 2006 Programını Değerlendirme Sürecindeki Performanslarının İncelenmesi. 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, 5 - 7 Eylül 2007 Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Tokat/ Türkiye
26. Perkins, D. N. (1999). The Many Face of Constructivism. *Educational Leadership*, Nov. 6-11.
27. Popham, J. W. (2000). *Modern Educational Measurement*. Needham: Allyn & Bacon.
28. Reeves, T. C. ve Okey, J. R. (1996). Alternate Assessment for Constructivist Learning Environments. Editör: In B. Wilson. *Constructivist Learning Environments: Case Studies in Instructional Design*. 191-202. Englewood Clirffs, NJ: Educational Technology Publications.
29. Selley, N. (1999). *The Art of Constructivist Teaching in the Primary School*. David Fulton Publishers, London.
30. Shavelson, R. J. ve Baxter, G. P. (1992). What We've Learned About Assessing Hands-on Science. *Educational Leadership*, 49 (8), 20-25.
31. Soycan, B. S. (2006). 2005 Yılı İlköğretim 5. Sınıf Matematik Programının Değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
32. Şahin Ç., Kurudayıoğlu, M. ve Karadağ Ö. (2007). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yeni İlköğretim (6, 7, 8. Sınıf) Türkçe Programındaki Ölçme-Değerlendirme Konusundaki Yeterlilik Düzeylerine İlişkin Algıları. 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, 5-7 Eylül 2007 Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Tokat/ Türkiye.
33. Tekin, H. (1996). *Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme*. Yargı Yayınları, Ankara.
34. Thompson, S. J. (2001). *Decision-Making in Planning and Teaching*. Addison-Wesley Educational Publishers Inc., USA.
35. Tippins, D. J. ve Dana, N. F. (1992). Culturally Relevant Alternative Assessment. *Science Scope*. 15 (6), 50-53.
36. Treagust, D. F., Duit, R. ve Fraser, B. S. (1996). *Improving Teaching in Science and Mathematics*, Teacher College Pres, Newyork.
37. Waters, F. H. Smeaton P. S. ve Burns, T. G. (2004). Action Research in the Secondary Science Classroom: Student Response To Differentiated, Alternative Assessment. *American Secondary Education*. 32(3), 89-104. Summer.
38. Watts, M. ve Pope, M. (1989). Thinking About Thinking, Learning About Learning: Constructivism in Physics Education. *Physics Education*. 24 (6), 326-331.
39. Wiggins, G. (1989). A True Test: Toward More Authentic and Equitable Assessment. *Phi Delta Kappan*, 70 (9), 703-713.
40. Wortham, Sue, C. (2001). *Assessment in Early Childhood Education*. By Prentice Hall Inc, USA.

41. Yapıcı, M. ve C. Demirdelen (2007). İlköğretim 4. Sınıf Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri. *İlköğretim Online*, 6(2), 204-212.
42. Yaşar, Ş., Gülteki, M., Türkan, B., Yıldız, N. ve Girmen, P. (2005). Yeni İlköğretim Programlarının Uygulanmasına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Hazır Bulunuşluk Düzeylerinin ve Eğitim Gereksinimlerinin Belirlenmesi: Eskişehir İli Örneği. *Yeni İlköğretim Programlarını Değerlendirme Sempozyumu*, 14-16 Kasım 2005, Kayseri, 50-63.
43. Yılmaz, T., (2006). Yenilen 5. Sınıf Matematik Programı Hakkında Öğretmen Görüşleri (Sakarya İli Örneği). *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
44. Yılmaz, G.. (2007). Ankara'daki Merkez İlköğretim Okullarında Görevli Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Ölçme ve Değerlendirme Tekniklerinin Uygulanışına İlişkin Görüşleri. *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
45. Zhang, Z. ve Burry-Stock, J. A. (2003). Classroom Assessment Practices and Teachers' Self- Perceived Assessment Skills. *Applied Measurement in Education*, 16 (4), 323-342.